

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur in bona terra, mala bonis misceantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Ila. 7. 13.

hominibus, & pernicioſas. Homines Deo moleſti eſſe non vereantur, & moleſtia ipsi nulla volunt affici? Nec enim ſine cauſa Isaias ait: *Nunquid parvus vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſtis, & Deo meo?* Illud itaq; magis mirandum eſt, tā inſanæ homines eſſe audaciæ, vt Deo moleſti eſſe non vereantur; quem velia minimis beſtiolis experiuntur, tam multa, immō innumera habere instrumenta, per quę injurias suas de nobis vlcifecatur. Tūne contra omnipotentem, ſuperbiſ, Pharao? Tu Eliféum irides, puſille, qui prætextam nondum poſuisti? Tu cælo minaris Nabuchodonoſor? Tu rapinijs, cædibus, adulterijs, odijs inueterati, blaſphemijſ, contumelijs ad iram prouocas Dominum. Vniuerſi miserande peccator? O quantis te periculis, quanto aduersari obiçis? Non ſuſtinebis, ſi vel muſcam contra te exciter, q̄i contra te potest omnes armare creatures. Si te erigis, tot aduofatus te habiturus eſt aduocatos, tot procuratores, tot pugnatores, quot ſunt in aëre volucres, in mari pisces, animalia in terris. Quid tumes, à ſtulte? culex potest eſſe carnifex tuus. Quid te effers, Phariſæi? muſca potest te occidere. Quid te jaſtas, Thraſci crabronem aut vefpam non potes pati circa aures tuas ſonatatem; quo modo fremitus Inferni, & Auernales belluas, in Ortu ſuſtinebis?

C A P V T . XVI.

Quām bonam Deus ſuis, & in Aegypto, & in Palæſtina, terram aſſignārīt ſeruī?

I.

Terræ spinas & tribulos, noxiāſque homini ē Paradiso exulantib; bestias parientis, aut alentis incommoda, nō non eſſe tanta, quanta rudes fingunt, vel iuſtis de caſis euenire, dixi uſque, ſuperque, quām ſatis eſt. Reſtat, vt de terra ipta diſſeramus. Quam ſanè, ſicut omnia Conditoris noſtri opera, bonam eſſe, nemo dubitat, niſi malus. Nam præter ea, quæ ſuprà commemorauimus, multa alia beneficia illius expendunt, qui Cyceonem eüberunt, & ex cista Cereris ſumpſerunt, vt dici ſolet; hoc eft, qui illotis manibus & pedibus ad hæc ſacra non veniunt. Evidem cùm terram non ubique ſibi ſimilem, ſed alibi ſiccam & arenosam, alibi irriguam; & (ſicut in corpore animaliſ)

animalis alibi carnem, ossa alibi) esse alibi mollem, alibi lapidō-
fam oporteat; hinc non omnis fert omnia tellus. Est itaque vna-
fertilior, feliciorque, quam altera. Sed non perinde utile est, ho-
mines ac agros discriminare. Viunt passim mali & scabris faxis
cadendi, permixti bonis, & bona terra dignis; ut hi ab illis acci-
piant patientiae ac virtutis occasionem. Non igitur debent terris
separari, sed sapientissime, & justus Iob in terra Hus, & odio
dignus Esau in fertili solo Chanaan permittitur habitare. Quippe
& mali in loco bono, mali; & boni, in loco malo, boni esse
possunt. Hæc est bonitas Dei, qui solem suum oriri facit super bonos
& malos: & pluit super justos & injustos. Quia mala malis sunt
in admonitionem, bonis in ansam merendi: bona autem bonis
in stimulum; malis in præmium; qui, si quid boni gerunt, in hac
vita, accipiunt mercedem, sicut Abraham de epulone affirmauit.
Quæ idcirco memori mente tenenda sunt, ne quis offendatur,
si vider aut sterilem justi agrum, aut fertilem impij glebam.

Quanquam, ubi res fert, neq; in hoc suorum obliuiscatur
caelestis Pater. Et quædam est Paradisi imago, si homines cum lo-
corum amoenitate consentiant. Hac de caussa, quisquis alteri
optimè vult, in optimo quoq; eum vult esse loco. Amauerat Io-
sephum, & Iosephi caussa patrem ac fratres eius. *Dixit itaq; rex Gen. 47. 5.*
ad Ioseph: Pater tuus, & fratres tui venerunt ad te. Terra Ægypti in
conspicu tuo est: in optimo loco fac eos habitare, & trade eis terram.
Gessen. Ioseph vero patri & fratribus suis dedit possessionem in Ægyptio,
in optimo terra loco, Rameesse, ut præceperat Pharaon. Quod peculiari
*Dei erga Israëlitas cura factum sacra monstrat historia, cùm fra-
tribus suis dixerit Ioseph: Pro salute vestra misit me Deus ante vos* *Gen. 45. 5.*
in Ægyptum. Biennium enim est, quod erat famæ esse inter terram: & ad-
huc quinq; anni restant, quibus nec arari poterit, nec meti. Præmisit q;
me Deus, ut reservemini super terram, & escas ad vivendum habere
possitis. Non vestro consilio, sed Dei voluntate hic missus sum. Dum-
*ergo cogitaret scelerum summus vindicta, fame plectere morta-
les reliquos, quodammodo sollicitus fuit de seruis suis; certe ter-
ram illis prospexit, in qua, ceteris alibi inedia pereuntibus, ale-
rentur; & quidem terram optimam.*

Quod postea longè apparuit manifestius, quando in eadem